

«Moltes famílies viuen amb l'angoixa de la supervivència»

Carme Munté

Gairebé 13.000 persones són ateses cada any per les diferents fundacions socials dels jesuïtes a Catalunya: Migra Studium, Carles Blanch, Salut Alta, La Vinya, Arrels / Sant Ignasi i Arrels. María del Carmen de la Fuente, coordinadora d'aquestes entitats, ens parla d'aquesta dimensió social arrelada al territori. Així mateix, el Sector Social de la província jesuïta d'Espanya acaba de presentar una nova pàgina web per donar a conèixer la tasca social: www.socialjesuitas.es

Quines prioritats té la dimensió social dels jesuïtes a Catalunya?

El sector social treballa de forma prioritària en tres àmbits: menors i joves en situació de risc, cooperació internacional i migracions. També es realitzen altres accions relacionades amb l'atenció a persones en situació d'exclusió: sense sostre, pastoral penitenciària, entre d'altres. Les entitats que ens coordinem a Catalunya ho fem amb l'objectiu de compartir missió, tasca i recursos. Un exemple d'aquesta coordinació és l'oferta formativa adreçada a professionals i voluntariat que organitzem anualment.

Quina és la relació que s'estableix amb Cristianisme i Justícia?

Tot i que els centres fe i cultura s'insereixen en el sector pastoral, a la pràctica Cristianisme i Justícia té una vinculació molt forta amb el sector social. És l'oportunitat que tenim les nostres entitats, que fem accions petites en llocs molt concrets, de poder tenir una veu profètica i que el que fem tingui un ressò. Cristianisme i Justícia és clau per a les nostres entitats.

Un exemple concret d'aquestes entitats és la Fundació la Vinya,

de la qual vostè és directora.

Sí, la Fundació la Vinya va néixer de tres parròquies de l'Hospitalet de Llobregat que es van unir l'any 1998 per gestionar conjuntament l'acció social. Cada any atenem uns 270 infants dels barris de Bellvitge i Gornal. Com moltes entitats que treballen amb menors tenim clar que aquesta tasca, tot i que la centrem en l'infant, no pot deslligar-se del conjunt de la família. És difícil entendre què li passa a l'infant sense una mirada més àmplia. Moltes famílies de Catalunya pateixen i viuen amb l'angoixa de la supervivència. Necessiten veure una sortida a la seva

situació però no la troben.

Quina és la principal diferència respecte d'abans de la crisi?

Com a exemple podem explicar l'experiència amb les famílies i persones que atenem al servei de lliurament d'aliments. En molts casos, aquestes persones necessitaven ajuda durant un període de temps concret. Un cop milloraven la situació, podien tirar endavant. El que ens trobem ara és que quan entren en aquesta roda és més difícil sortir-ne. Una persona, quan ha caigut, cada cop és més difícil que s'aixequi, malgrat que l'economia es recuperi.